

Pan Bogdan BORUSEWICZ

**MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Szanowny Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Stanisława Bisztygę podczas 43. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 5 listopada br. dotyczące likwidacji filii nr 3 Archiwum Wojsk Lądowych w Krakowie (BPS/DSK-043-2069/09), uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

Sieć archiwów wojskowych tworzą: Centralne Archiwum Wojskowe w Warszawie, Archiwum Instytucji Ministerstwa Obrony Narodowej w Nowym Dworze Mazowieckim, Archiwum Marynarki Wojennej w Gdyni, Archiwum Sił Powietrznych w Nowym Dworze Mazowieckim oraz Archiwum Wojsk Lądowych w Warszawie z filiami w Krakowie, Oleśnicy i Toruniu. W tym kształcie i ilości archiwa funkcjonują od 1995 r., kiedy to na potrzeby ówczesnego Krakowskiego Okręgu Wojskowego, powołane zostało archiwum w Krakowie. Przez wspomniane lata archiwa wojskowe podlegały jedynie zmianom organizacyjnym w zakresie zmiany nazwy lub podległości.

Przeobrażenia jakie dokonały się w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ostatnich latach skutkują m.in. zmniejszeniem ilości jednostek wojskowych. Powoduje to potrzebę racjonalizacji sieci archiwów wojskowych i dostosowania jej do potrzeb Sił Zbrojnych. Wiąże się to z koniecznością reorganizacji sieci archiwów wojskowych polegającej na likwidacji dwóch archiwów – Archiwum Wojsk Lądowych w Warszawie i filii Nr 3 Archiwum Wojsk Lądowych w Krakowie. Oznacza to zmniejszenie liczby archiwów wojskowych o 20%, co wpisuje się w ogólny kierunek przeobrażeń w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Pragnę jednocześnie zapewnić, że nie spowoduje to uszczerbku zarówno w zakresie bieżącej archiwizacji dokumentacji wojskowej, jak i obniżenia jakości usług świadczonych na rzecz instytucji publicznych i społeczeństwa.

Wybór wskazanych archiwów nie jest przypadkowy i został podyktowany racjonalnymi względami. Pod uwagę brane były różne czynniki, m.in. warunki przechowywania zbiorów, wielkość zasobu archiwalnego, zainteresowanie środowisk naukowych oraz perspektywy dalszego rozwoju i modernizacji. W przypadku archiwum w Krakowie nie bez znaczenia jest fakt, iż jego zasób archiwalny jest najmniejszy ze wszystkich archiwów i stanowi niespełna 1/3 zasobu archiwum w Oleśnicy lub Toruniu. Wynika to z faktu, że krakowskie archiwum zostało

utworzone stosunkowo niedawno, tj. w 1995 r. Obejmuje swoim zasięgiem cztery województwa, a ilość zgromadzonych w nim materiałów archiwalnych, ze względu na stosunkowo krótki okres funkcjonowania, nie przekracza 25% całego zasobu tego archiwum. Wskazany zasób cieszy się niewielkim zainteresowaniem środowisk naukowych (np. w 2008 r. nie zgłoszono w tym zakresie wniosków o udostępnienie akt). Natomiast ze względu na fakt, że archiwum realizuje kwerendy na rzecz urzędów, instytucji naukowych i osób prywatnych, głównie na podstawie wniosków przesyłanych pocztą i odpowiedź udzielana jest również tą drogą – przeniesienie zasobu archiwalnego do Oleśnicy nie będzie miało żadnego wpływu na terminowość i jakość realizacji tych zadań.

Podsumowując pragnę zaznaczyć, że w stosunku do pracowników likwidowanego archiwum w Krakowie, ze strony resortu obrony narodowej, przeprowadzone zostały działania mające na celu ułatwienie znalezienia i podjęcia im nowego zatrudnienia.

Przedstawiając powyższe wyjaśnienia wyrażam nadzieję, że uzna je Pan Marszałek za zasadne.

Z wyrazami szacunku i poważania

Bogdan KLICH

Do wiadomości:

Pan Szymon JAJKO

Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych-KPRM